

"Der var engang en kollega der kaldte mig dronning af Jylland"

Klumme "nr. 25" af Trine Gadeberg

En kollega kaldte mig for nylig dronning af Jylland. Personligt ville jeg mene at mindre kunne gøre det. Det han mente var, at på sjælland var der ikke sjæl der kendte mig. Men ligeså snart vi passerede lillebæltsbroen, så nikkede alle mennesker venligt til mig. Nu var der jo ingen grund til at fortælle ham, at Gadeberg klanen er kæmpe stor og det nok var derfor. Men altså det er i min titel af dronning af Jylland, at jeg tillader mig at holde årets første nytårsklumme.

Kære læsere. Endnu et år er gået. Den højtid vi lige har lagt bag os, er jo hjerternes fest. En kristen højtid. Og kristendommen er jo kærlighed til din næste. Nu bliver jeg så bare i tvivl om hvor langt vi vil gå med det der næste begreb. Er din næste kun dine nærmeste eller er det også ham der bliver råbt op i køen på apoteket: " Næste".??

Næstekærligheden har lige blomstret i fuldt flot på Bornholm. Øen er blevet indespærret af en kæmpe sne borg og befolkningen har måttet hjælpe hinanden så godt de kunne.

Fortsættes →

Så var det jeg tænkte: "Er det det der skal til for at vi kommer hinanden mere ved? Efterhånden har vi kun en fællesskabs følelse når vi ser fodbold eller når vi kan brokke os over at Danmark er ved at være invaderet med fremmed kultur.

Hvad med at vi bygger en kæmpe mur rundt om hele Danmark. Vi kan jo bare sætte alle vore ikke danskere til at mure muren udefra og alle efterlønsmodtagere til at mure indefra. Med samme mørtel kan de lige stabilisere Møns klint og lige fuge lidt ekstra cement op omkring den kirke ved Lønstrup, der snart skvatter ned i havet. Når så muren er høj nok, ja så har vi ganske smart fået lukket alle de " fremmede ude" og mangler nu bare polakkerne. Men dem har jeg skam tænkt på. De er alle sammen blevet sendt til Danmark i deres hvide varevogne og må kun komme hjem hvis lasten glimter. De kan få alle vores paraboler. Og så åbner vi porten for dem og vinker farvel med de rød-hvide dannebrogssflag og hvis det ikke er nok, så tager vi bare nogle klaphatte på og hujer helt vildt. For det er jo så festligt.

Fortscættes →

Trine Gadeberg

Men så er der altså også ro. Ingen fremmede indslag der skal forstyrre vores danskhed. Ingen kriminalitet. Bare flæskesteg med sprødt svær. Rødvinen må vi desværre undvære, for den er også fra fremmede egne. Ligesom vi også må undvære peber, pizza, kanel, appelsiner, kebab, sushi, nachos, kaffe, kakao og en hel del andre ting. Og nu råber min datter inde fra stuen: "OG TOPMODEL!!!Og det var der hammeren faldt. Det kan vi sørme ikke. Livet kan ikke leves videre uden topmodel. Min datter mister livs gnisten og hun er altså vigtigst.

Så glem alt hvad jeg har sagt og lad os håbe at sne borgen på Bornholm snart smelter. Lad os skåle for søens folk, der har rejst langt og opgivet deres eget hjemland. De gør vores land mere nuanceret at være i og udfordrer vores vilje til næstekærlighed. Gid Gud bevarer Danmark.

Af Trine Gadeberg

Sanger og revyskuespiller

Trine Gadeberg